

ſkrives Driftfældighed, og hvor mange der hidrøre fra andre Grunde, men jeg frygter for at trætte Thinget dermed. Hvad jeg har anført er nok til at viſe, at Driftfældigheden maa betragtes ſom et Samfundsonde, og at det er en god Gjærning at modarbejde dette Samfundsonde. Man tør vel ogsaa tro, at Totalafholdsforeningen har havt ſin Del i den Bevægelse, der er kommen her i Landet i denne Henſeende, og denne Bevægelse er jo ikke ringe. Hvorvidt Foreningen kan tage fejl paa et eller andet Punkt, er ſin Sag, det ſkal jeg ikke komme ind paa, men i det Store og Hele kan man nok gaa ud fra, at den har havt Betydning. Det ſes jo, at der er 500 lokale Foreninger med mindſt 20,000 Medlemmer, der have ſluttet ſig til den, og at de have 30,000 Kr. paa deres Budget til Anvendelse i dette Viemed. Nu veed jeg vel, at En og Anden kunde indvende: Ja, men det er jo en privat Sag, lad den vedblive at være det. Nei, det er det ikke; Driftfældigheden er et Samfundsonde, og det er rigtigt, at Staten giver en Forening, der virker til at bekæmpe et ſaadant Samfundsonde, en mindre Hjælp til denne dens Virksomhed. Naar vi ønske, at den ſkal faae denne Hjælp, er det ikke blot for ſelve den Sums Skyld, ſom den kan faae, men tillige for at give Foreningen den Støtte og Anſeelse, ſom uægtelig følger med, at en Forening faar en ſaadan lille Hjælp fra Statens Side. Jeg har hørt ærede Medlemmer ſige, at de ikke kunne ſtemme for Indſtillingen, fordi de ikke ere Totalafholdsmand. Ja, det er jeg heller ikke, men derfor kan jeg dog være meget ivrig for Sagen. Selve Totalafholdsmændene forlange ikke Totalafholdenhed. Naar Lægerne paahyde, at Spiritus ſkal nydes ſom Medicin, ſaa indvende de ikke Noget derimod. Det var jo det Bedſte, at Alle kunde holde Maade ſelv uden ſlige Foreninger, men fordi man erkjender det, og fordi man ſelv kan holde Maade — og Rigsdagsmænd ſkulde jo dog helst ſelv kunne holde Maade — kan man godt være en Ven af Totalafholdsſagen, da det er en Kjendsgjærning, at Totalafholdsforeningerne bidrage til at styrke de mere eller mindre ſvage Elementer til en Afholdenhed, ſom de ellers ikke vare i Stand til. Hvorfor ſtulde vi ſaa ikke række dem en hjælpende Haand? Jeg ſkal derfor varmt anbefale Indſtillingen under Nr. 5.

Endnu ſtal jeg efter Udvalgets Opfordring give et Par Oplyſninger til Betænkningens Nr. 54, ved hvilken der ikke er gjort nogen Indſtilling. Det hedder i den afgivne Betænkning, at „af Henſyn til de videre Følger,

ſom kunne flyde af en Underſtøttelse i det omhandlede Viemed,“ gjør Udvalget ingen Indſtilling. Det er et Andragende fra Bolsmænd Anders Hendriksen af Bodholt, ſom gaar ud paa at faae Hjælp til at faae ſine Bygninger flyttede i behørig Afſtand fra Statsbanen. Han angiver nemlig, at han ikke kan faae ſit Løſøre forſikret i en viſ nærmere betegnet Sogneforening — men det er dog vel næppe ſaaledes, at han overhovedet ikke kan faae det forſikret — fordi han bor for nær ved Jernbanen. Hans Gaard ligger indenfor en Afſtand af 70 Alen. Nu er der flere, navnlig Udenforſtaaende, der have den Opfattelse, at der ikke maa ligge Huſe indenfor en Afſtand af 70 Alen eller 140 Fod fra Jernbanen, men det er ikke rigtigt. Det Rigtige er, at der i Følge Lov af 5te Mai 1847 ikke maa bygges nye Huſe indenfor den nævnte Grændſe, naar Jernbanen er anlagt; men er Jernbanen anlagt, maa der ikke være Huſe, tækkede med Straatag eller andet brændbart Materiale, indenfor en Afſtand af 40 Fod. Forſaavidt det ikke finder Sted, bliver Huſet ſtaaende, naar det en Gang er anlagt. Jeg ſkal ikke nærmere komme ind paa, hvorvidt denne Grændſe er for lille; det er muligt; flere Ting synes at tale derfor. Vi have haft flere Andragender her i Thinget for i Anledning af Tilfælde, hvor der var brændt Huſe og Kornhæs, Skove — ja, med Skove er det jo for Reſten en anden Sag — paa Grund af den korte Afſtand, uagtet de have ligget i den lovbefalede Afſtand. Det kunde synes at tyde paa, at den omtalte Lov trænger til en Reviſion. Den paagjældende Mand bor mellem de 140 og de 40 Fod, og Banen er jo anlagt ſenere. Han har ikke bygget, ſiden Banen blev anlagt, thi det kunde han ikke faae Lov til, men han har Lov til at bo der og kan ſølgelig ikke vente at faae Underſtøttelse, hvor rimeligt det maafke end kunde være — derſom det var det eneſte Tilfælde — at give ham en lille Underſtøttelse til at faae Huſet flyttet. Men der er ſikkert nok baade Huſe og Gaarde i betydelig Mængde, ſom ligge indenfor de betegnede Afſtande, ſom man ſaa vilde komme til at give Underſtøttelse, hvis man her slog ind paa denne Vej. Derfor har man ikke turdet gjøre det. Skal der ſte nogen Forandring i den Henſeende, mener man, at Grændſen ikke er paſſende, bør viſtnof Lovten af 5te Mai 1847 revideres; det har der for Reſten flere Gange været udtalt Duſte om her i Salen. Til diſſe Bemærkninger ſtal jeg indſtrænke mig.